

„Ето единъ човѣкъ, който не говори логически“. Азъ ще ви обясня защо мисля така. Ако посадя едно живо зърно въ земята, не съмъ ли за него Юда? За това зърно временно азъ съмъ прѣдател, но сѫщевременно съмъ и неговъ спасител. Какъ би могло да се развива и размножава зърнцето, ако не бѫде посадено? Така че трѣбва нѣщата да се обсѫждатъ умно, сериозно и да нѣма осѫждане. Въ сегашнитѣ вѣстници има само нападки и критика. Това не е наука. Трѣбва винаги да се проучватъ истинскитѣ мотиви на нѣщата, на събитията и тогава да се произнасяме. И когато искаме да оправимъ човѣчеството, трѣбва да разбираме законитѣ, които управяватъ човѣшката душа. Нѣкои ме питатъ: „Мислишъ ли, че като говоришъ толкова много, ще оправишъ свѣта?“ — Казвамъ имъ, че нѣмамъ даже такава цѣль, но само давамъ банкетъ на гостите си. Който отъ васъ е гладенъ, жаденъ, той ще дойде при мене, ще му дамъ единъ банкетъ, ще се нахрани и ще си отиде, накѫдѣто иска. Като си излѣзве отъ моя домъ, нѣма да му запиша името, не искамъ да помни, че ми дѣлжи. Даже ако има прахъ на дрехитѣ или обущата си, ще му дамъ четка да се изчисти; нека остави праха си въ моя домъ и да излѣзве съвсѣмъ чистъ. Какъ ще примиритѣ тия двѣ противорѣчия въ живота? Христосъ казва: „Въ който градъ не ви приематъ, като излѣзвете отъ него, изтърсете праха си“ Кѫдѣ? — На улицата. А азъ казвамъ: „Каго те нахраня и излѣзвашъ отъ моя домъ изтърси праха си не на улицата, а въ моя дворъ“. Ако разбиращъ този великъ законъ, като ти дойде нѣкой на гости, ще трѣбва да изтърси праха си въ твоя домъ, за да разбогатѣши. Това е единъ законъ, който може да провѣрите. А вие какво правите? Като ви дойде нѣкой на гости, карате го да си изтърси праха на улицата и тогава чистъ да влѣзве при васъ. Вие изхвръляте вашето благословение, и психологически у васъ се образува законъ на разрушението. Въ божествения свѣтъ разрушенията не се допускатъ. Всичко въ свѣта трѣбва да твори. Защото злото и грѣхътъ сѫ само ребуси за хората. Казватъ за нѣкого, че билъ голѣмъ грѣшникъ. Това показва, че този човѣкъ е майсторъ на голѣмитѣ грѣхове, за това азъ бихъ желалъ да имамъ нѣкои отъ неговите ребуси. Такива хора сѫ много изо-